

Lag om ändring i semesterlagen (1977:480);

SFS 1991:1114

Utkom från trycket
den 5 juli 1991

utfärdad den 13 juni 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 17 § semesterlagen (1977:480) skall ha följande lydelse.

17 §² Frånvaro från arbetet är semesterlönegrundande, när fråga är om

1. ledighet på grund av sjukdom, i den mån frånvaron under intjänandeåret icke överstiger 180 dagar eller om frånvaron beror på arbetskada,
2. ledighet enligt lagen (1978:410) om rätt till ledighet för vård av barn, m. m. dels under tid för vilken havandeskapspenning utges enligt 3 kap. 9 § lagen (1962:381) om allmän försäkring, dels under tid för vilken föräldrapenning utges i anledning av barns födelse eller adoption enligt 4 kap. 3

¹ Prop. 1990/91:115, UbU17, rskr. 357.

² Senaste lydelse 1990:638.

och 5 §§ samma lag, i den mån frånvaron för varje barn, eller, vid flerbarns-
börd sammanlagt, icke överstiger 120 dagar eller för ensamstående föräl-
der, 180 dagar, dels under tid för vilken tillfällig föräldrapenning utges
enligt 4 kap. 10 och 11 §§ samma lag,

3. ledighet på grund av risk för överförande av smitta, om arbetstagaren
är berättigad till ersättning enligt lagen (1989:225) om ersättning till
smittbärare, i den mån frånvaron under intjänandeåret icke överstiger 180
dagar,

4. ledighet för utbildning, som ej enligt annan lag medför rätt till semes-
terlön, om arbetstagaren erhåller korttidsstudiestöd, vuxenstudiebidrag
eller utbildningsarvode enligt studiestödslagen (1973:349) eller om utbild-
ningen till väsentlig del avser fackliga eller med facklig verksamhet sam-
manhängande frågor, i den mån frånvaron under intjänandeåret icke
överstiger 180 dagar,

5. ledighet på grund av sådan i 27 § värnpliktslagen (1941:967) eller med
stöd därav föreskriven tjänstgöring om högst 60 dagar, som ej är bered-
skapsövning och ej heller direkt ansluter sig till grundutbildning, eller
ledighet på grund av motsvarande vapenfri tjänst, i den mån frånvaron
under intjänandeåret icke överstiger 60 dagar,

6. ledighet på grund av att arbetstagaren efter det kalenderår då han fyllt
tjugotvå år fullgör tjänstgöring i civilförsvaret på annan tid än då civil-
försvarsberedskap råder eller beredskapsövning får anordnas vid försvars-
makten, i den mån frånvaron under intjänandeåret icke överstiger 60
dagar,

7. ledighet enligt lagen (1986:163) om rätt till ledighet för svenskunder-
visning för invandrare, eller

8. ledighet enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för
närståendevård.

Vid tillämpning av första stycket 1 skall frånvaro under de första 90
dagarna av frånvaroperiod ej i något fall anses bero på arbetsskada. Har
arbetstagare av anledning som anges i första stycket 1 varit oavbrutet
frånvarande från arbetet under två hela intjänandeår, grundar därefter
infallande dag av frånvaroperioden icke rätt till semesterlön.

I frånvaroperiod som avses i första stycket inräknas även dagar under
perioden då arbetstagaren icke skulle ha utfört arbete.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1992.

På regeringens vägnar

MONA SAHLIN

Per Virdesten
(Arbetsmarknadsdepartementet)

